

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/72/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010148
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3515010148.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Patrika Príbelského PhD., v trestnej veci proti obžalovanej E. J., nar. XX.X.XXXX v R. K. nad C., trvale bytom R. K. nad C., N. K. č. XX/X, pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr.zák., o odvolaniach prokurátora a obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto na Váhom zo dňa 28. januára 2016, sp. zn. 2T/53/2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. januára 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolania obžalovanej E. J. a prokurátora ako nedôvodné z a m i e t a j ú .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 28.januára 2016, sp. zn. 2T/53/2015 bola obžalovaná E. J. uznaná vinnou zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že od presne nezistenej doby do 17.30 hod. dňa 22.09.2014 v R. K. nad C. držala bez povolenia v zmysle zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive zbraň kategórie C - opakovaciu guľovnicu Steyer Mannlicher, kalibru 300 Win. Mag, výrobného čísla XXXXXX, ktorú si zaobstarala v presne nezistenej dobe od vlastníka W. J., pričom predmetná zbraň podlieha ohlasovacej a evidenčnej povinnosti.

Za to bola odsúdená podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. s prihľadnutím na § 38 ods.3 Tr. zák., § 36 písm.d), písm.j), písm.l) s použitím § 39 ods.1 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, pričom podľa § 49 ods. 1 Tr.zák. a § 50 ods.1 Tr.zák. jej bol výkon uloženého trestu podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním prokurátora okresnej prokuratúry proti výroku o treste v neprospech obžalovanej a tiež odvolaním obžalovanej proti výroku o vine aj treste.

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o vine pokladá za správne, zákonné a dôvodné, no podľa jeho názoru neboli pri ukladaní trestu u obžalovanej splnené podmienky pre použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods.1 Tr.zák. jednak s poukazom na závažnosť konania obžalovanej a zákonom stanovenú trestnú sadzbu, poukázal tiež na okolnosti prípadu, kedy obžalovaná musela byť dobre oboznámená s legislatívou týkajúcou sa držby strelných zbraní, keďže sama bola držiteľkou zbrojného preukazu a aj napriek tomu hrubo porušila právne normy, pričom svoje konanie neustále zľahčuje. Nie je preto dôvod na aplikáciu ustanovenia § 39 ods.1 Tr.zák. Samotný motív konania, na ktorý súd prvého stupňa poukazuje, môže byť dôležitým pri určení trestu v rámci zákonnej trestnej sadzby, resp. pri zvážení prípadného odkladu výkonu trestu s podmiennečným odkladom. V danom prípade ide o úmyselný trestný čin, ktorého sa dopustila osoba veľmi dobre uvedomujúca si svoje povinnosti vo vzťahu k držbe zbraní (dá sa hovoriť o osobe znalej práva v danej oblasti), preto nie je zákonný dôvod na použitie ustanovenia § 39 ods.1

Tr.zák. Vzhľadom k uvedenému navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol podľa § 322 ods.3 Tr.por. tak, že podľa § 294 ods.2, § 38 ods.3, § 36 písm.d), j), l), § 51 ods.1, ods.2, § 51 ods.4 písm.g) a 49 ods.1 písm.a) Tr.zák. uloží obžalovanej trest odňatia slobody bez použitia § 39 Tr.zák. v trvaní troch rokov s podmieneným odkladom a s určením skúšobnej doby a probačného dohľadu nad jej správaním v trvaní troch rokov, vrátane uloženia povinnosti podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Obžalovaná v odôvodnení odvolania podaného prostredníctvom obhajcu v podstate namietala, že jej konanie okresný súd nesprávne posúdil po právnej stránke. Podľa jej názoru s poukazom na okolnosti prípadu, keďže bola držiteľkou platného zbrojného preukazu a zbrojného lístka, je potrebné kvalifikovať len ako priestupok podľa § 69 ods.1 zák.č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive. V prejednávanej veci si previezla predmetnú guľovú zbraň na územie Slovenskej republiky za účelom jej otestovania presnosti. Obžalovanej v podstate chýbal len zbrojný sprievodný list v zmysle § 40 citovaného zákona, aby v plnom rozsahu a v súlade so zákonom s predmetnou guľovou zbraňou mohla disponovať a práve preto prichádza do úvahy naplnenie len skutkovej podstaty priestupku podľa § 69 ods.1 zák.č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive. Pokiaľ okresný súd vo svojom rozhodnutí poukazyval na skutočnosť, že subjektívna stránka bola obžalovanou naplnená formou nepriameho úmyslu, s týmto nemožno súhlasiť. Vychádzajúc z výpovede obžalovanej, zistení o jej osobe, ako aj na základe úprimnosti jej vyjadrení, možno nepochybne konštatovať, že nevedela, že sa konaním popísaným v skutkovej vete môže dopustiť protiprávneho konania a už vôbec nemala tušenie, že by mohlo ísť o trestný čin. Aj keď ako držiteľka zbrojného preukazu a poľovného lístku mala mať vedomosť o príslušných právnych predpisov a jednotlivých režimoch držania zbrane, z jej úprimného postoja nemožno mať pochybnosť o tom, že takúto vedomosť nemala. Preto možno hovoriť maximálne o zavinení v nevedomej neobstaranosti. Napokon obhajoba vytkla, že v skutkovej vete absentuje spôsob nadobudnutia predmetnej zbrane (v cudzine), jej prepravy na územie SR a tiež bližšieho určenia porušenia konkrétnej povinnosti v zmysle citovaného zákona. Ak by to tak bolo, nepochybne by bolo nutné konštatovať, že sa jedná maximálne o priestupok. Vzhľadom na vyššie uvedené, považuje napadnutý rozsudok v celom rozsahu za nedôvodný a nezákonný, navrhla ho zrušiť s tým, aby bola oslobodená spod obžaloby.

Vo svojom vyjadrení k odvolaniu prokurátora obžalovaná prostredníctvom obhajcu uviedla, že s odvolaním prokurátora sa nestotožňuje, svoj postoj vyjadrila vo svojom písomnom odvolaní. Aj napriek tomu považuje úvahy súdu o zohľadnení osobných, rodinných a sociálnych pomeroch za správne. Uvedené však malo byť hodnotené v súvislosti s vyhodnotením naplnenia subjektívnej stránky tak ako na to poukazuje vo svojom odvolaní obžalovaná. Na základe uvedeného navrhla odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

K odvolaniu obžalovanej sa vyjadril i okresný prokurátor, ktorý zopakoval, že rozsudok v časti týkajúcej sa viny považuje za zákonný, správny a riadne odôvodnený. Nie je možné sa stotožniť s námietkami obžalovanej, že nie je naplnená subjektívna stránka stíhaného zločinu, pričom poukazuje aj na spoločenskú nebezpečnosť činu. K tejto argumentácii uviedol, že aplikácia materiálneho korektívu nemá pri zločinoch opodstatnenie. Je síce pravdou, že i priestupok podľa § 69 ods.1 písm.a) zák. o priestupkoch má podobné znaky ako stíhaný zločin, avšak na strelné zbrane sa javí táto skutková podstata ako neaplikovateľná. V danej veci je nutné uviesť, že obžalovaná mala inkriminovanú strelnú zbraň v držbe viacej dní, nežlo teda o krátkodobú držbu. Pokiaľ ide o subjektívnu stránku, poukázal na to, že obžalovaná je držiteľom zbrojného preukazu skupiny „D“, teda musela preukázať spôsobilosť na držbu alebo nosenie zbrane a streliva a teda aj súhrn vedomostí a praktických schopností vrátane znalostí zákona o zbraniach a strelive a súvisiacich predpisov upravujúcich použitie zbrane. Vzhľadom na uvedené je nutné považovať nepriamy úmysel obžalovanej za preukázaný. Táto predmetnú zbraň navyše nielen držala, ale ju i používala, dokonca na mieste, na ktorom nebola oprávnená strieľať. Preto navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla, aby krajský súd vyhovel odvolaniu okresného prokurátora a po zrušení výroku o treste sám rozhodol o uložení trestu obžalovanej tak ako to prokurátor navrhol v odôvodnení odvolania. Odvolanie obžalovanej navrhla zamietnuť podľa § 319 Tr.por.

Obhajca obžalovanej uviedol, že sa pridrižava písomného odôvodnenia odvolania, navrhol mu vyhovieť a rozhodnúť v jeho intenciách. Odvolanie prokurátora naopak navrhol zamietnuť.

Obžalovaná sa vyjadrila, že v plnej miere súhlasí so slovami svojho obhajcu a žiadala, aby súd rozhodol v zmysle jeho návrhu. Odvolanie prokurátora navrhla zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Preskúmajúc z podnetu podaných odvolaní napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Tr.por. odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vo vzťahu k rozhodovaniu o vine v záujme zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Pokiaľ ide o skutkový stav, tento bol preukázaný nielen výpoveďou samotnej obžalovanej, ktorá sa k skutku priznala, ale i výpoveďou svedkov K. N., W. J., znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, správou Okresného riaditeľstva Policajného zboru Nové Mesto nad Váhom, Odboru poriadkovej a dopravnej polície, oddelenia dokladov, potvrdením o zaistení a prevzatí vecí, fotokópiami zbrojného preukazu, poľovného lístka a preukazov zbraní, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi, tak ako ich obsahovo konštatoval už súd prvého stupňa. Pritom je potrebné zvýrazniť, že obžalovaná predmetnú zbraň priviezla na územie Slovenskej republiky z Rakúska. Na základe vykonaného dokazovania potom okresný súd správne ustálil skutkový stav tak, ako je uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku a ani odvolací súd nemal v tomto smere žiadnu pochybnosť, pričom s ďalším odôvodnením v tomto smere odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Pokiaľ obžalovaná vytýkala súdu prvého stupňa, že jej konaním nebola naplnená subjektívna stránka trestného činu, vo forme nepriameho úmyslu, s týmto nemožno súhlasiť. Obžalovaná nepochybne ako držiteľka zbrojného preukazu skupiny „D“ a poľovného lístku musela poznať a mať vedomosť o príslušných právnych predpisoch týkajúcich sa držania zbrane a jej používania (bez preukázania ktorých by jej zbrojný preukaz nebol vydaný), pričom tiež musela vedieť, že predmetná zbraň, ako zbraň kategórie „C“, podlieha ohlasovacej a evidenčnej povinnosti podľa § 6 ods. 1 písm. b) zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov, účinného do 04.11.2014. V tomto smere preto nie pochybnosť o konaní obžalovanej minimálne v nepriamom úmysle, tak ako to podrobne rozviedol už okresný súd v napadnutom rozsudku. Taktiež nemožno súhlasiť s argumentáciou obhajoby, že obžalovanej v podstate chýbal len zbrojný sprievodný list v zmysle § 40 citovaného zákona, aby v plnom rozsahu a v súlade so zákonom s predmetnou guľovou zbraňou mohla disponovať a práve preto prichádza do úvahy naplnenie len skutkovej podstaty priestupku podľa § 69 ods.1 zák.č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive. Odvolací súd uvádza, že podľa § 43 ods.1 citovaného zákona prevoz zbrane možno uskutočniť len na základe zbrojného sprievodného listu, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak a dočasne doviezť, držať a používať zbraň kategórie A, zbraň kategórie B, zbraň kategórie C alebo strelivo do týchto zbraní možno len na účel výkonu práva poľovníctva a účasti na podujatí, ktorého súčasťou je športová strelba. V danom prípade nešlo o takýto účel dočasného dovozu, naviac zbrojný sprievodný list by na predmetnú zbraň obžalovanej nemohol byť vydaný, nakoľko nebola vlastníčkou zbrane, tak ako to predpokladá ustanovenie § 27 ods.3 citovaného zákona. Obžalovaná dovoz zbrane neuskutočňovala ani ako subjekt v rámci podnikateľskej činnosti podľa osobitného predpisu (§ 48 ods.3) a nie je držiteľkou osobitného povolenia podľa § 29 Zák. č. 190/2003 Z.z. Rovnako obžalovaná nemala vydaný Európsky zbrojný pas, ktorý by jej na predmetnú zbraň ani nemohol byť vydaný, keďže nebola vlastníčkou zbrane (§ 46 ods.3 zákona o zbraniach a strelive). Obžalovaná teda hrubým spôsobom porušila najmä § 6 ods. 1 písm. b), ale i ďalšie citované ustanovenia Zák.č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive a v rozpore s nimi držala bez povolenia predmetnú zbraň, pričom vyhodnôtiac i materiálny korektív (§ 10 ods.2 Tr.zák.) je závažnosť činu vzhľadom na takéto hrubé porušenie ustanovení zákona nepochybne vyššia ako nepatrná a teda konanie obžalovanej nemožno posudzovať len ako priestupok, ako sa toho domáhala obhajoba.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd nepovažoval argumentáciu obžalovanej vo vzťahu k výroku o vine za dôvodnú, pričom súd prvého stupňa správne uznal obžalovanú vinnou zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr.zák.

Následne odvolací súd preskúmajúc výrok o treste zistil, že pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovanej bolo zistené, že v mieste bydliska k jej osobe nie sú negatívne pripomienky. Okresným súdom boli obžalovanej priznané poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. d/, písm. j/, písm. l/ Tr.zák. a neboli zistené žiadne priťažujúce okolnosti, pričom uložil obžalovanej podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. d), písm. j), písm. l) Tr. zák. a s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, ktorý jej podľa § 49 ods. 1, § 50 ods.1 Tr. zák. podmienične odložil na skúšobnú dobu 1 rok. Pokiaľ prokurátor v odvolaní namietal, že podľa jeho názoru neboli pri ukladaní trestu u obžalovanej splnené podmienky pre použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods.1 Tr.zák. jednak s poukazom na závažnosť konania obžalovanej, zákonom stanovenú trestnú sadzbu a tiež na okolnosti prípadu, s týmto nemožno súhlasiť. Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. Za pomery páchatel'a odôvodňujúce postup podľa ustanovenia § 39 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%252339'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. zák. možno považovať okrem iného i viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, tak ako tomu bolo aj v prejednávacom prípade. Aj podľa názoru odvolacieho súdu preto v danom prípade pomery obžalovanej, ktorá sa ku konaniu priznala, tiež s prihliadnutím na jej osobné pomery, vek a motív konania (preskúšanie zbrane) odôvodňujú záver, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom bolo pre ňu neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania i pri zohľadnení nielen generálnej prevencie, ale i individuálnej, pričom trest má spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú a tieto majú byť vyvážené. Odvolací súd je presvedčený, že na prevýchovu obžalovanej a na ochranu spoločnosti bude v tomto prípade postačovať aj trest kratšieho trvania, teda pod zákonom stanovenú spodnú hranicu 3 rokov odňatia slobody. Preto zhodnotiac všetky skutočnosti majúce v tomto smere význam, dospel odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa pod spodnú hranicu trestnej sadzby s použitím § 39 ods.1 Tr.zák., je v danom prípade trestom zákonným a primeraným. Vzhľadom na uvedené potom odvolací súd tak odvolanie prokurátora, ako i odvolanie obžalovanej podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.